

KIRKEBLAD

FOR DOVER - ALLING - TULSTRUP SOGNE

18. ÅRGANG NR. 2

MARTS 2016

TIDEN FLYDER – OG VI MANGLER TID

Af sognepræst
Erik Bredmose

*Prædiken til nytårs-
gudstjenesten 2015*

*Alting har en tid,/ for alt, hvad
der sker under himlen, er der et
tidspunkt./ En tid til at fødes, en
tid til at dø./ En tid til at plante,
en tid til at rydde./ En tid til at
slå ihjel, en tid til at helbrede./
En tid til at rive ned, en tid til at*

*bygge op./ En tid til at græde,
en tid til at le./ En tid til at hol-
de klage, en tid til at danse.
(Prædikerens Bog 3,1-4)*

Ja, sådan var det engang, at al-
ting havde sin tid, som den
gamle visdom siger det i Det
Gamle Testamente.

Sådan er det ikke uden videre i
vore dage.

Vi har ikke længere ret mange
faste tidsmarkører i vores liv.
Tiden er blevet helt flydende
for os.

BARNDOMMENS TID OG TIDER

Udviklingen hen imod opløsningen af vores tid har især taget fart inden for de seneste 40-50 år.

I min barndom i Esbjerg i 1950'erne og 60'erne havde vi megen fast tid. F.eks. var søndagen hviledag. Den havde sit eget indhold og sin helt egen rytme. Om søndagen arbejdede man ikke. Butikkerne havde lukket, ja, de lukkede endda allerede ved frokosttid om lørdagen, ligesom vores skoler i øvrigt også gjorde det dengang. Fra lørdag eftermiddag var der weekend, og søndagen var en særlig dag. Vi havde søndagstøj hjemme hos os. Det var lidt finere – eller det var i hvert fald nyere, end det vi gik i til daglig. Om morgenen kunne vi låne lidt af fars brillantine til håret og lave Elvisfrisure.

Min far gik i kirke kl. 10.00. Vi spiste middag ca. kl. 12.00, og derpå var der dømt ro. Min far fik sig en højlydt skraber i lænestolen, og min mor sad og sov lidt over en kryds og tværs ved spisebordet.

Der var stille. Det var ret kedeligt for os børn.

Når min far igen kom op til overfladen, skulle der gerne ske et eller andet. Det kunne – før vi fik bil – være en cykeltur ud

i naturen med madkurv, og da vi fik bil, kunne det være en tur ”fjorden rundt”, hvilket var en tur rundt om Ringkøbing Fjord og med afsluttende aftensmad hos min Mormor og Morfar i Skjern.

Da jeg blev større gik jeg gerne til fodbold på Esbjerg stadion kl. 13.30, som var det faste tidspunkt for alle kampene i de bedste rækker i Danmarksturneringen.

Søndagen var med andre ord markant forskellig fra hverdagene. Og det var ikke kun sådan hjemme hos os.

Hverdage havde også i høj grad deres rytmer og faste lukketider, fyraftenstider og spisetider og den slags.

INGENTING HAR SIN TID NU

I vores tid nu, er der stadig noget, der hedder søndag, og vi holder også stadig gudstjeneste om søndagen. Men her hører ligheden så nok også op. I dag har vi mere eller mindre det samme tøj på hver dag. Brillantinen og Brylcremen er vist

kommet på museum. Nu bruger man voks, hvis man bruger noget og ikke blot om søndagen. Vi handler ind alle ugens dage, og supermarkederne har nærmest åbent døgnet rundt – eller 24/7, som det hedder nu. Om det så er fodbold-kampene, så kan man også se dem på alle ugens dage og på utallige sportskanaler, som man i øvrigt også kan se på alle tider af døgnet.

Den helt store ændring fra dengang til nu er, at vi har fået meget travlt. Vi kan vi ikke få tiden til at slå til. Vi lever nu i et højhastighedssamfund. Og i dette samfund lider mange af stress og udbrændthed.

Denne ændring i vores tid og tider, har en tysk professor i sociologi Hartmut Rosa forsket i og skrevet en bog om. Bogen hedder *Fremmedgørelse og Acceleration*. I forbindelse med at bogen udkom, blev Rosa også interviewet til flere dagblade.

INTET HAR SIN TID – DERFOR MANGLER VI TID

Det som kendetegner vores tid, siger han, det er, at alt ikke længere har sin tid. ”Vi vil ikke give tingene deres tid, og vi kan arbejde altid, gå på indkøb døgnet rundt i hele verden.....

Intet har sin tid, og det er en af årsagerne til at vi mangler tid,” siger han.

”Det er unikt for den vestlige kultur, at selvom man opfatter sig som et helt frit menneske, så er man dog fuldstændig domineret af en række sociale krav og mange ting vi skal, og meget vi synes, vi bør.”

En dansk undersøgelse fra Rockwool Fonden viser, at danskerne generelt arbejder mindre end de gjorde det for 45 år siden. Fritiden er ikke blevet mindre, ligesom søvnmønstret ikke er ændret i de store træk.

Hartmut Rosa anerkender undersøgelsens resultater, men det tidspres han taler om, er ret uafhængig af, hvor mange timer, man tilbringer på sin arbejdsplads. Det handler mere om, hvordan vi har det med tiden.

”Når vi møder folk, vi ikke har set i lang tid og taler om, hvad der er sket siden sidst, så er det nærmest blevet standard, at man beklager sig over alt det, man ikke har nået eller fortæller, hvordan man drømmer om mere tid. Det er paradoksalt, at i takt med at vi er blevet et rigere samfund, så oplever folk, at de ikke har tid til at gøre, hvad de har lyst til,” siger han.

Vi er underlagt tidsplaner, tidsfrister og tidsnormer alle vegne. Og for dem, der ikke har helt styr på det hele, er der et væld af efteruddannelseskurser, hvor man kan lære at prioritere tiden. Mange er tynget af en følelse af ikke at slå til. De når ikke det, de skal og vil.

DEN MODERNE TEKNOLOGIS BAGSIDER

Der sker en stadig mere accelererende opskruning af hastigheden. Blandt andet p.g.a. den teknologiske udvikling: TV, mobiltelefon, e-mails, biler, flyrejser o.lign.

Hartmut Rosa mener, at vi i almindelighed misforstår, hvad teknologien gør ved os. ”Nok har vi fået en række hjælpemidler, men spørgsmålet er, hvor meget de hjælper. Det tager længere tid at skrive et brev, som skal lægges i en kuvert, der skal frankeres og bæres hen i en postkasse, end at sende en e-mail. Derfor kunne det tænkes, at mailen havde mindsket tiden, som man bruger på at kommunikere. Men med digital post er mængden af kommunikation øget mange fold, og den forventede tidsgevinst er udeblevet. Går man tilbage i tiden, kan man se samme udvikling, da vaskemaskinen rykkede ind i de private hjem. I stedet for at spa-

re tid på tøjvask, begyndte man af vaske mere og gik ikke længere i det samme tøj i uger. Med bilen kunne transporten hurtigt klares, men i stedet begyndte mange at køre mere. Den teknologiske udvikling fik tiden til transport til at øges.”

Teknologien skulle vinde os mere tid, men i stedet er vi blevet slaver af den og de mange muligheder, den skaber. Ingen kan undslippe accelerationsregimet. (Politiken-interview). Vi har fået udviklet et højhastighedssamfund. Mange oplever, at de er fanget i en trædemølle, at de befinder sig på en rullende trappe, der bare går én vej: mod stadig højere tempo.

OPLEVELSER, IKKE ER-FARINGER

Sociologiprofessoren hævder, at en af årsagerne til miseren skyldes en ændring i vores livssyn.

Alle vore længsler og alt vort begær rettes i et verdsligt/sekulariseret samfund mod den verdens tilbud og muligheder. Vi har afskaffet troen på noget, der ligger ud over livet nu, og derfor vil vi nå mest muligt – helst det hele - i den tid, vi har her i dette liv. - Døgnet har dog stadigvæk kun 24 timer.

Vi propper alt for meget ind i livet. Og siger han, det gør nok,

at vi bliver rige på oplevelser, men samtidig bliver vi fattigere på erfaringer, fordi det kræver tid at erfare.

Vi bliver stadig mere fremmede for os selv og de sammenhænge, vi indgår i. Overfladeliv skubber fordybelseslivet væk.

”Vi søger de kortsigtede nydelser (som at se TV) i stedet for at søge at indfri mere langsigtede ønsker (som at øve sig i at spille musik/violin), man bliver også tilskyndet til at købe sig et væld af muligheder. Reelt forbrug afløses af shopping. I stedet for at læse den gode bog, man allerede har stående på reolen, køber man én til.”

”Jeg har f.eks. købt en boks med Mozarts samlede værker,” siger han. ”Den var ikke særlig dyr, og jeg tænkte, at så ville jeg have muligheden for at lytte til hans musik en dag....

Nu står boksen og minder mig om, at jeg burde få lyttet til den; men er du klar over, hvor mange timer jeg skal sætte af til det? Folk køber bøger, de aldrig får læst og teleskoper, som de aldrig kigger i. Det, vi køber er muligheder.... og nu står de der og bidrager bare til at give os dårlig samvittighed.”

Vi køber og smider væk før vores ting er nedslidte. Den sta-

dige udskiftning gør, at vi ikke får et forhold til vores ting.

SKAB OASER I DIT LIV

”Jeg taler ikke for, at vi skal stige af det moderne liv og flytte langt ud i en skov og hylde en langsomheds-bevægelse med ”simple living”-idealer. Men jeg mener, det er afgørende, at vi skaber os oaser i hverdagen, hvor vi kan holde pause fra tidsnøden....Det kræver et vedvarende dagligt fokus fra den enkelte,” siger Hartmut Rosa.

Selv oplever han tre kvaliteter i sin tilværelse, som han oplever fungerer som en modkur mod denne stadig stigende forøgelse af tidspresset: Naturen og ikke mindst stjernehimlen. At lytte til og spille musik. Og endelig religion.

”Jeg voksede ikke op i et kristent hjem, men med forældre, der eksperimenterede med østlige religioner. Men i gudstjenesten oplever jeg, at der er et centrum og en tiltale i mit liv.”

GUDSTJENESTEN SOM MODKUR

Dermed nåede vi frem til en væsentlig pointe i denne prædiken: Gudstjenesten, der kan opleves som en modkur til tidens acceleration og den stadig mere udbredte fremmedgørelse i for-

hold til, hvad livet dybest set burde handle om.

I gudstjenesten oplever Hartmut Rosa altså både et centrum og en tiltale.

Og vi kan jo spæde til og sige, at gudstjenesten netop kan være med til at fastholde, at der er andet og mere i tilværelsen end det verdslige begær og den evindelige overbelastning af vores tid.

Her er det ikke det flygtige, men det varige, der er i spil.

Og så står vi jo altså her under tiltale, som professoren siger, og denne tiltale holder os fast på, at livet ikke bare skal handle om mig og mit oplevelsesbehov. Nej, her vises vi hen på det besværlige fællesskab og livet med og for andre mennesker. Tiltalen vi møder her vil have os til at flytte fokus væk fra os selv.

Som Hartmut Rosa siger det, så kræver det et dagligt fokus for os hver især at skabe oaser med ro og tid. Gudstjenesten har begge dele.

I dagens tekst hører vi om Fadervor, og det kan i grunden give god mening at tænke også den bøn ind, når vi vil skabe ”modkure” mod højhastighedskulturens masen sig ind på os på alle ledder.

Når jeg siger det, skyldes det bl.a., at et af versene fra Grundtvigs sang *Et jævnt og muntert, virksomt liv på jord*, trænger sig på med et godt modbillede, og her bruger Grundtvig netop Fadervor:

*Og når min sjæl blev af sin
grublen træt
den hviled sig ved Fadervor
at bede.*

Sådan lyder de to første linjer, og vi kunne jo prøve her at skifte ordet grublen ud med ”kamp for at følge med”. Det bliver verset ikke ligefrem hverken mundret eller poetisk af, men I forstår sikkert, hvad jeg mener:

*Og når min sjæl blev træt af
at skulle følge med
den hviled sig ved Fadervor
at bede.
Da følte jeg den trøst
af sandheds ånd,
at lykken svæver over
urtegården
når støvet lægges i sin
skabers hånd
og alting ventes i naturens
orden.*

Godt Nytår

Den største højtid - Påsken!

Påsken er den største højtid i vores kirke.

Uden påskesøndag med Jesus' opstandelse ville der ikke være en kristendom eller kirke, som vi kender den i dag. Måske ville der så være et tempel eller lignende bygninger og andre religioner.

Da jeg var lille, syntes jeg, at julen måtte være den største højtid, men det var nok pga. gaverne, juletræet, årets eneste besøg i kirken juleaften og så de smukke ord "Og det skete i de dage". Jesusbarnets fødsel må da være det vigtigste for kirken.

Jesus liv og ord ville næppe være nok som grundlag for en religion, selvom det kunne være et godt eksempel på efterlevelse.

Påskens historie til os er et drama fra jubel til sorg og til et håb.

Palmesøndag ridder Jesus på æslet ind i Jerusalem, hvor palmegrene og kapper lægges på jorden foran den ridende Jesus, og han hyldes som en konge.

Skærtorsdag samles Jesus med sine disciple til påskemåltidet, herfra har vi nadveren med brød og vin. Denne aften forrådes

Jesus af sin discipel Judas og tages til fange, og senere på natten og næste morgen hører vi om disciplen Peter's fornægtelse af kendskabet til Jesus.

Langfredag hører vi om anklagerne og domfældelsen af Jesus, og den efterfølgende brutale korsfæstelse. Jesus dør og lægges i en grav i en klippe.

Denne del af dramaet har givet inspiration til et stort antal bøger, teater og musik og overvejelser til det enkelte menneske – hvem ligner mig? Vi har nok alle en andel af Judas og Peter i os selv.

Hvis historien endte her, måtte det vel være en tragedie.

Ved Jesus' opstandelse påskesøndag opstår kristendommen, og for hans disciple går det først op for dem senere, herunder ved Kristi himmelfart og senere ved Pinsen, hvor vi får Helligånden. Herfra har dette formet os de sidste 2000 år – det er en del af vores kultur og historie.

Af
Karsten Iversen

Del med verdens fattigste kvinder

Søndag d. 13. marts 2016 vil alle sogne i Dover-Alling-Tulstrup pastorat gerne sende så mange frivillige indsamlere på gaden, at alle i de tre sogne får mulighed for at give verdens fattigste kvinder en håndsrækning.

Dele-filosofien har vundet frem de seneste år. Ideen i deleøkonomien er at udnytte vores egne - og hinandens - ressourcer på en gensidigt fordelagtig måde.

Tankegangen at 'dele med den fattige' er meget ældre og står som en helt central grundpille i både kristendommen og vores kultur. Vi finder den i de bibelske historier og i den gamle høstsang: 'Rev vi marken let, det er gammel ret, fuglen og den fattige skal også være mæt.'

Derfor er overskriften for årets sogneindsamling: "Del med verdens fattigste kvinder".

"Hvis vi vil se virkelig udvikling her i verden, skal vi investere i kvinderne", siger Desmond Tutu, tidligere ærkebiskop i Sydafrika.

Både Verdensbanken og FN giver ham ret:

- Hvis kvinder får egen indtægt, stiger hele familiens uddannelses- og sundhedsniveau.
- Hvis kvinder får ret til at eje jord og optage lån på lige fod med mænd, vil landbruget i udviklingslande kunne producere 20-30 procent mere.
- Hvis kvinder får en uddannelse, har deres børn dobbelt så gode chancer for at overleve.
- Hvis flere børn overlever, vælger mange kvinder og familier at få færre børn.

Når vi hjælper en kvinde, hjælper vi hele hendes familie, så vi synes, det giver rigtig god mening at samle ind til kvinderne. Det nytter! Ved sidste års Sogneindsamling blev der samlet 14 mio. kroner ind til kvinder i verdens fattigste lande.

Sæt kryds i kalenderen den 13. marts 2016 og meld dig som indsamler hos indsamlingslederne:

Dover: Else-Marie Karlsen tlf. 5022 9174 eller e-mail: riekarlsen@hotmail.com

Alling: Bente Klarskov, tlf. 8689 3315 / 6116 1259 eller e-mail: benteklarskov@hotmail.com

Tulstrup: Mogens Christensen, tlf. 2623 0803 eller e-mail: christesen_mogens@mail.tele.dk

Vandreservoir

I Etiopien opsamler en ny dam regnvand, så kvæghyrderne ikke længere behøver at vandre med deres dyr i tørtiden. Det betyder færre konflikter med naboerne – og børnene kan blive i skolen hele året.

Foto: Tinbit Amare Dejene

Hvad sker der i sogn, kirke og præstegård?

Hold dig orienteret

FÅ EN NYHEDS-E-MAIL

Det er helt uforpligtende og ganske gratis.

Du skal blot give eller sende din e-mail adresse til sognepræst Erik Bredmose

e-mail: ebs@km.dk

Er du religiøs ? Mødet med religionen i Japan

Af
Karsten Iversen

Vores svigerdatter Sayaka er japaner, og for 2 år siden rejste vi i Påsken til Japan. Sayaka's forældre havde flere gange indbudt os, og nu skulle det være. (Og vi er Bente og mig.)

Vi var mere heldige end almindelige turister med at komme ind i et japansk hjem med flere generationer. Her boede forældre på vores alder med farmor og mormor, og med deres datter hjemme på besøg var vi 3 generationer under samme tag.

Vi var sammen med familien i hjemmet, på byture og udflugter i Hamamatzu-området, hvor de boede. 2 dage var vi en tur sammen mod vest og kørte op i De japanske Alper, og efter eget ønske blev vi midt i turen efterladt alene 5 dage i Kyoto på et japansk gæstehus.

Også her sov vi på traditionel vis på gulvet på en tynd madras, og det er utroligt, så hurtigt vi

vænnede os til dette. Kun 2 nætter, på de to uger vi var i Japan, sov vi i en almindelig "vestlig seng".

Jeg er næsten misunderlig på japanernes tilsyneladende uproblematisk forhold til religionen, og det er dette, der er hovedemnet i min artikel.

I mange japanske hjem er der et Shinto-alter og et buddhistisk-alter og hvis der er en lille have ses også et lille buddhistisk-alter.

Hvis du spørger en japaner om vedkommende er religiøs vil svaret være nej.

10 minutter efter kan du opleve, at personen lægger et offer på hjemmealteret og nu ser du spørgende og overrasket ud, men får svaret:

Jeg tror ikke på det, men for en sikkerheds skyld.

At spørge en japaner om religiøsitet er nærmest et idiotisk spørgsmål. Religionen indgår som en del af det daglige liv og at adskille religionen fra vores liv er en fremmed tanke og ikke et relevant spørgsmål.

Der er to store religioner i Japan: Shinto og Zenbuddhismen og herudover et stort antal af andre.

Shinto er forfædre-yrkelsen

I sensommeren går familien uden for huset og sender røg op for at tiltrække forfædrene. I dagene efter er der familiesammenkomster, hvor der spises og festes sammen. Efter en uge sendes på ny røg op for at sende forfædrene tilbage.

Denne tradition, hvor familien samles, er en stor højtid, der kan sammenlignes med vores julefest.

Nytåret er en af de andre store højtid, hvor familien samles.

Ved fødsel og bryllup er det traditionen og ritualerne i Shinto, der anvendes.

Ved kriser, det eksistentielle og livets afslutning er det buddhismen som bruges, hvor tankerne

vendes indad. Her er det mere det indre liv, hvor Shinto mere går på det ydre og udadvendte liv.

Vi blev inviteret med til et japansk teselskab, hvor vi var sammen med 50-60 lokale japanere. Heldigvis fik vi tilbudt en lille skammel at sidde på, mens alle andre sad på gulvet med bagud bøjede ben. Dette kan jeg kun i nogle få minutter, hvorefter benene helt syrer til, og det gør virkelig ondt.

Ti kvinder i smukke kimonoer gennemførte den rituelle te-ceremoni og undervejs stilles rituelle spørgsmål og gives svar for at give deltagerne den historiske baggrund for ceremonien. Efter dette kom vi ud på et lille torv ved siden af bygningen, hvor der var et lille anlæg med en Buddha figur i midten med et bassin foran. Vi stoppede op ved anlægget, tændte en røgelsespind og tog en 3 meter lang bambusstav med en kop og hældte vand over Buddhaen.

Kort efter passerede vi et tempel, hvor et alter træder frem ved en åben væg. Vi stopper op, kaster en mønt i en kasse og griber et tykt tov og ringer med klokken.

I Takayama i bjergene oplevede vi forårsfesten. Her var kilome-

tervis af processioner med deltagere klædt som krigere, munke, tjenestefolk, folk med udklædning i store farvestrålende løve- og dragehoveder. Der var store farvestrålende og rigt dekorerede vogne med meget store træhjule – nogen af vognene havde tydeligvis et altre mens andre havde symboler med formentlig klaner, myter eller lign.

I Kyoto – den gamle kejserby – er der et meget stort antal templer. Selvom du besøger 2-3 hver dag, ville en måned ikke være nok til at se dem alle.

I Kyotos gader kan du passere et alter, der er bygget ind som en butik i gaden med en åben væg, og i den vestlige del af byen i en bambusskov ligger også et alter under en åben træbygning. Mange kommer hertil og kaster en mønt i og ringer med klokken. Andre hænger på et stativ nær alteret ønske på en tynd træbrik, hvor de skriver et

ønske eller køber en brik med et på forhånd malet ønske.

I et af templerne, som vi besøgte, passerer en gruppe munke klædt i mørkerøde klæder forbi. En ældre munk leder gruppen af unge mænd og drenge, der muntert taler sammen.

Mange familier har en tilknytning til et lokalt tempel, og hvor de i et afsnit til venstre for alteret har en mindre træplade eller -brik med familiens navn.

Hvad er tradition, historie og religion for japanerne? Jeg oplevede det som uhøjtideligt og uformelt, men alligevel respektfuldt.

Nu kan een rejse til Japan ikke give en fuld sandhed, men mine tanker om dette, har jeg vendt med min svigerdatter Sayaka.

Det er som om tradition og religion er en naturlig del af japanernes daglige liv i familie, arbejde og fritid. Om det er det ene eller andet har for japanere ingen større betydning.

Her kunne vi måske lære noget af japanerne. Jeg tænker, at der er en stor berøringsangst til religion i Danmark.

DET SKER

Tulstrup præstegård

TEOLOGISK

AFTENHØJSKOLE

Onsdag d. 16. mar. kl. 19.30

Kasper Bro Larsen,
Lektor i teologi, Aarhus
Universitet

***”Godt nyt fra fængslet.
- Paulus’ brev til menigheden
i Filippi”***

I Filipperbrevet møder vi Paulus i en nøddeskal. Det er et lille hovedværk, skrevet i fangenskab.

I foredraget skal vi åbne brevet og diskutere dets budskab, bl.a. Kristushymnen, der måske er den ældste overleverede tekst i kristendommens historie.

Og så skal vi på en lille billedvandring gennem det antikke Filippi.

Selvom det ikke er pænt at læse andre folks breve, er det en god idé at bruge en halv time på at læse Filipperbrevet hjemmefra.

Onsdag d. 6. apr. kl. 19.30

Kirsten Ditlevsen
Cand. theol., Saksild

***”Ikoner – den græsk-ortodokse
kirkes billedverden”***

SOGNEMØDER

Torsdag d. 3. marts kl. 14.00

Else Marie Karlsen, Svejstrup

***Med Folkekirkens Nødhjælp
i Uganda***

Else Marie Karlsen blev for et par år siden udvalgt til at besøge Uganda, hvor Folkekirkens Nødhjælp driver hjælpearbejde. Vi får ord og billeder fra Uganda.

Kaffe og brød: kr. 20,-

Alle er velkomne!

KIRKEBIL

Kirkebil kan gratis
 rekvireres
 til gudstjenester
 i pastoratets 3 kirker
 ved henvendelse
 dagen før til:

Skanderborg Taxa
Tlf. 86 51 00 00

DOVER-ALLING-TULSTRUP SOGNE

Sognepræst:

Erik Bredmose Simonsen,
 Præstebakken 11, 8680 Ry.
 Tlf. 86 89 14 17
 e-mail: ebs@km.dk

Fælles kirkekontor for kirkerne i Ry-området

Kirkeseekretær
 Mette Lai
 Tlf. 86 89 13 50
 e-mail: Metla@km.dk
 Åbningstider:
 mandag - tirsdag - onsdag: kl. 9-12
 torsdag: kl. 16-18

Organist:

Tyt Kirkeby,
 tlf.: 86 89 19 20

Kirkesanger:

Anders Bloch,
 tlf.: 28 51 30 58

KIRKEBLADSREDAKTIONEN

Kirsten Lund, (ansv.), Tulstrup,
 tlf.: 86 89 09 19 / 28 39 00 42
 e-mail: kirsten.lund@fiberpost.dk

Erna Andersen, Dover
 tlf.: 86 57 72 06
 e-mail: es.skovgaard@gmail.com

Karsten Iversen, Alling
 tlf.: 27 15 47 67 - e-mail:
 karsteniversen@hotmail.com

Kirkebladet udkommer 4 gange
 årligt : marts- juni - sept.- dec.
 Tryk: Kamark Grafisk A/S
 tlf. 87 224472

Gudstjenester

	Dover	Alling	Tulstrup
28. feb. - 3. søndag i fasten	9.30 Jesper Hanneslund		
6. mar. - Midfaste		9.30	11.00
13. mar. - Maria bebudelsesdag	11.00	9.30	
20. mar. - Palmesøndag			10.30 Børne- og mini-konfirmand Gudstjeneste
24. mar. - Skærtorsdag		10.30	
25. mar. - Langfredag	10.30 Liturgisk/musik		
27. mar. - Påskedag	9.30		11.00
28. mar. - 2. påskedag		10.30	
3. apr. - 1. søndag efter påske			9.30 Dorthe G. Larsen
10. apr. - 2. søndag efter påske	11.00	9.30	
17. apr. - 3. søndag efter påske		11.00	9.30
22. apr. - Bededag			10.00 Konfirmation
24. apr. - 4. søndag efter påske	11.00		9.30
1. maj - 5. søndag efter påske	10.00 Konfirmation		
5. maj - Kristi Himmelfartsdag	-----	-----	-----
8. maj - 6. søndag efter påske	11.00 Tamira Mariann Jørgensen	9.30 Jesper Hanneslund	
15. maj - Pinsedag	9.30		11.00
16. maj - 2. pinsedag		10.30	
22. maj - Trinitatis søndag	11.00		9.30
29. maj - 1. søndag efter trinitatis		9.30	11.00
5. jun. - 2. søndag efter trinitatis	9.30 Jesper Hanneslund		
12. jun. - 3. søndag efter trinitatis		11.00	9.30
19. jun. - 4. søndag efter trinitatis	11.00	9.30	
26. jun. - 5. søndag efter trinitatis	9.30		11.00